

РЕШЕНИЕ

№ 4061

гр. София, 21.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **1171** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „В., Н., Л.-2014“ Е., Е.[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място],[жк], самостоятелна сграда срещу [жилищен адрес] представлявано от Е. С. С.-упълномощено лице на управителя Н. С. Н., чрез адв. Г.-САК, срещу Решение от 17.12.2020 г. по НАХД № 13931/2020 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 22 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 23-003271 от 28.09.2020 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ С.-град, с което на основание чл. 416, ал. 5, във вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 лева, за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на решението на районния съд. Искане се отмяна на решението и потвърденото с него наказателното постановление.

В съдебно заседание, касационният жалбоподател, редовно призован, чрез адв. Г. поддържа жалбата. Претендира разности.

Ответникът, Дирекция „Инспекция по труда“ [населено място] - се представлява от

юрк. И., който оспорва подадената касационна жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, II касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Административен съд София-град, II-ри касационен състав, като съобрази изложените в жалбата касационни основания, събраните по делото доказателства и извърши касационна проверка на оспорваното решение по чл. 218, ал. 2 от АПК, прие за установено следното:

На 17.08.2020 г. служители на Д „ИТ“-С. област, извършили последваща проверка по спазване на трудовото законодателство от страна на „В., Н., Л.-2014“ Е., в качеството му на работодател по смисъла на §1, т. 1 от ДР на КТ. Резултатите от проверката били обективирани в Протокол за извършена проверка № ПР1922392/10.07.2019 г. В хода на проверката на база представени от дружеството справки и документи било констатирано, че от страна на дружеството не било изпълнено задължително за изпълнение предписание № 13 за заплащане на трудово възнаграждение за м. ноември 2019 г. на Д. Б. Д., Е. [ЕГН], дадено с Протокол за извършена проверка № 2019122/24.07.2020 г.

На 17.08.2020 г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 23-003271, срещу „В., Н., Л.-2014“ Е. за това, че не е изпълнил в срок до 12.08.2020 г. даденото с т. 13 от протокол от 24.07.2020 г. предписание за изплащане на трудово възнаграждение на служител на дружеството, квалифицирано от актосъставителя като нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ. Актът бил връчен на представител на дружеството, като срещу същия не са направени възражения.

Въз основа на АУАН било издадено процесното наказателно постановление № 23-003271 от 28.09.2020 г., с което директора на Дирекция „Инспекция по труда“-С. област на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 1 от КТ наложил на „В., Н., Л.-2014“ Е., имуществена санкция в размер на 1 500 лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 415, ал. 1 от КТ.

Въззивният съд е приел, че АУАН е издаден от компетентен орган и заедно с НП съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта.

По делото СРС установява, че при проверка било констатирано, че работодателят „В., Н., Л.-2014“ Е. в качеството си на работодател е нарушил разпоредбата на чл. 415, ал. 1 от КТ, като не е изпълнил даденото му предписание в т.13 от Протокол за

извършена проверка от 24.07.2020 г. и в определения за изпълнението срок - до 12.08.2020 г., не е изплатил на посочения служител на дружеството трудовото възнаграждение.

Настоящият касационен състав напълно споделя изводите на СРС и счита, че дружеството е правилно санкционирано на основание чл. 415, ал. 1 от КТ - „Който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв.“. Смесовото и логическо тълкуване на тази норма е несъмнено – административно наказателна отговорност носи лице, което не изпълни задължително предписание, на което е било адресат, дадено във връзка с неспазване от негова страна на вменени му задължения от трудовото законодателство. Доколкото срокът и изпълнението на конкретно определено задължение по КТ са елемент от задължителното предписание, то констатацията за влизането му в сила и неизпълнението на задължението в указания срок, са необходимо и достатъчно условие за ангажиране на отговорността на дружеството за неизпълнението на предписанието, съгласно чл. 415, ал. 1 от КТ, без да е необходимо да се разглежда по същество доколко тези предписания са законосъобразни с оглед предвидения за това друг ред на оспорване. В хипотеза на неизпълнено предписание на Инспекцията по труда, нарушението е осъществено с неизпълнение на задължението в определения срок. Тъй като предписанието е дадено на конкретно определено лице и в негова тежест е да го изпълни, като представи доказателства за това в инспекцията, то следва да се приеме, че нарушителят е известен на АНО с изтичането на срока. На преценката на контролния административен орган е предоставено /арг. от чл. 404, ал. 1 от КТ/ дали ще санкционира нарушителя на трудовото законодателство, прилагайки веднага санкционната норма на чл. 415, ал. 1 от КТ, или първо ще му даде възможност да преустанови действията или бездействията, чрез които допуска нарушението, като издаде задължително предписание по реда на чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ.

По изложените съображения, обжалваното съдебно решение, като валидно и допустимо, постановено от законен състав и по подадена в срок жалба, срещу подлежащо на съдебен контрол НП, като постановено и при правилно приложение на закона, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, определено на основание чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

Водим от горното и на основание чл.222, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 17.12.2020 г. по НАХД 13931/2020 г. на Софийски районен съд, НО, 22 състав.

ОСЪЖДА „В., Н., Л.-2014“ Е., с Е.[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място],[жк], самостоятелна сграда срещу [жилищен адрес] представлявано от Е. С. С.-упълномощено лице на управителя Н. С. Н., да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ /Д „ИТ“/ - С. област, сумата от 80 /осемдесет/ лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.